

- § 40 om Røben af militære Hemmeligheder til Skade for Landets Forsvar.
- § 42 om Forfalskning af Ammunition.
- § 49, Stk. 3, om Ulydighed mod foresat, forbundet med personlig Vold.
- § 51 om visse Tilfælde af Vold mod Overmand.
- § 52 om Mytteri.
- § 58 om visse grovere Tilfælde af Vold mod Undermand.

En stor Del af disse Tilfælde vilde dog i Forvejen kunne rammes efter Borgerlig Straffelov, omend som Regel med en væsentlig lavere Straf.

Hertil kommer i Krigstid:

- § 43 om Krigsfange, der bryder Æresord.
- § 44 om visse grovere Rønningstilfælde (rammes af Borgerlig Straffelovs § 127).
- § 50 om Trusel om Vold mod foresat.
- § 63 om Misbrug af Røde Kors.

Det bemærkes herved, at det er en Selvfølge, at Personer, der i Krigstid medvirker til Overtrædelse af de i § 6 c nævnte Bestemmelser, ifalder Strafansvar i Kraft af nævnte Paragraf.

Tilbage staar Spørgsmaalet om Lovens stedlige Begrænsning.

Man har anset det for hensigtsmæssigt ved Bestemmelsen i § 8 helt at ophæve de stedlige Begrænsninger, som ved B. S. §§ 6—8 er fastsat for den borgerlige Straffelovgivnings Omraade. Reglen stemmer i det væsentlige med L. 1881 § 6.

B. S. § 12, der fastsætter, at Reglerne i Lovens §§ 6—8 begrænses ved de i Folkeretten anerkendte Undtagelser, maa finde tilsvarende Anvendelse for saa vidt angaar Udkastets § 8.

Straffene.

Ved Behandlingen af Spørgsmaalet om Straffene har det straks staaet Udvalget klart, at en Række af de i Lov af 1881 fastsatte Straffe maatte forsvinde. Dette gjaldt i første Række de Straffe, der efter Lov Nr. 542 af 4. Oktober 1919 ikke længere kan paalægges uden Dom, nemlig Arrest i Bøjen, simpel og streng, og mørk Arrest med og uden Indskrænkning i Kosten. Disse Straffe havde da allerede en Snes Aar eller mere praktisk taget været ude af Brug ved Krigsretterne. De er kun yderst sjældent ikendt ved de borgerlige Domstole, til hvilke de militære Straffesager i 1919 henlagdes, og har allerede i en Aarrække været praktisk taget afskaffede.

Ejheller en Straf som strengt Fængsel paa Vand og Brød, der afsones i Mørke og med haardt Natteleje, kan forenes med Nutidens Opfattelse, omend denne Straf, der aldrig har kunnet paalægges uden Dom, endnu i sjældne Tilfælde ikendes ved Domme, saaledes i 5-Aaret 1930—34 ialt 6 Gange, deraf de 5 Gange som lovbestemt Mindstestraf. Straffen har teknisk den gode Side, at 4×5 Dage af denne Straf regnes lig 8 Maaneders Fængsel og 6×5 Dage lig et Aar, hvorved man altsaa ved Anvendelse af denne Straf kan undgaa at idømme de meget lange Fængselsstraffe (tidligere Strafarbejde).

Desuagtet har der indenfor Udvalget ikke været nogen Tvivl om, at den maatte forsvinde. Savnet vil næppe føles stærkt, idet de høje Mindstemaal, der efter Loven af 1881 nøder til dens Anvendelse, ikke genfindes i Udkastet. Udvalget er af den Opfattelse,